

Psík, ktorý pracuje

Na nádvorí Mestskej knižnice v Bratislave sa 26. septembra tohto roku stretli deti z Evanjelického lýcea i zrakovo postihnuté deti z bratislavskej internátnej základnej školy na Svrčej ulici, aby sa presvedčili, že sú na svete zvieracie profesie a ako psy rady pracujú a poslúchajú majiteľa so zrakovým postihnutím.

Ale museli sa tomu veľa učiť a stále nacvičovať poslušnosť, tvrdila riaditeľka z bratislavskej Výcvikovej školy vodiacich psov Jarmila Virágová, ktorá sa detí najprv spýtala: „Viete, čo znamená vodiaci pes?“ Ihneď sa zdvihlo viacero detských rúk. Jedno cez druhé volali, že už videli psa, ktorý vodi nevidiaceho človeka. Lenže, málokto vedel, že hoci takýto psík miluje deti, nesmú ho hladkať, lebo to vodiaceho psíka vyrušuje pri práci. Takisto ho vyrušuje, ak k nemu pribehne iný psík a chce sa s ním ihneď skamarátiť. Psíkov treba držať na vodítku a nepustiť k vodiacemu psovi. „Nikdy nemáme ponúkať vodiaceho psa maškrtou, keď pracuje. Je to vtedy, keď majiteľ drží svojho psíka za „vodič“ – držiak postroja“, vysvetľovala pani Jarmila. Predstavila aj svoju, už vycvičenú štvornohú „vysokoškoláčku“ Quendolítku. Tá zvládla všetky povely na jednotku. Dokázala veľmi rýchlo nájsť odložený postroj, ktorý spadol náhodou kdesi na zem, zdvihnúť ho a podať Jarmile do rúk. A nielen to. Veľmi rýchlo našla aj stratenú bielu slepeckú paličku a hrdo ju v papuli doniesla Jarmile.

Svojho vodiaceho psíka, fenku menom Adelka, predstavila deťom aj pani Marika, aby všetci videli, čo dokáže už aj 7-mesačné šteniatko, vodiaca „škôlkárka“. Dokázala zistiť, kam sa „zatúlali“ kľúče a doniesla ich s veľkou radosťou Marike do rúk, práve tak ako aj spadnutú vreckovku. Psíka - „prváčku“ Samušku, ktorá je na začiatku svojho výcviku, deťom predstavila pani Janka. Samuška už zvláda poslušnosť a dokáže nevidiaceho človeka viesť po ceste k cieľu. Ale, na rozdiel od mnohých ľudí, teší sa vždy, keď ide do práce. Na Jarmilkinu otázku: „Môže vodiaci pes štekať, deti odpovedali: „Áno“. Omyl. Vodiaci pes nikdy na nikoho nešteká. Nuž, v tomto by sa mnohí ľudia od Quendušky, Adelky a Samušky mali čomu priučiť.

Margita Škrabáľková
Snímky: autorka

Vyhlásili sme Dar roka 2007

Každý rok sa tak ako inde vo svete, aj na Slovensku udeje veľmi veľa záslužných humánnych skutkov, aj nemálo činov spojených so záchranou života a udalostí, ktoré prebúdajú v ľuďoch solidaritu spojenú s významnou, konkrétnou dobrovoľnou pomocou. O niektorých sa verejnosť dozvie, ale väčšinu vzácných, ojedinelých humánnych skutkov nikto nezhodnotí a ani nevyzdvihne na svetlo. Často sa stáva, že ten, kto by mal byť právom morálne ocenený a verejne vyzdvihnutý ani nechce, aby sa o ňom vedelo. Snahou Slovenskej humanitnej rady však je, aby široká verejnosť vedela čo najviac o pozitívnych príkladoch, o šlachetných skutkoch často neznámych, skromných ľudí, ktorých životným krédom je žiť spravodlivo, konať ľudsky a pomáhať odkázaným na pomoc, ako sa dá.

Je potešiteľné, že na Slovensku pribúda práve takých dobrovoľníkov, ktorí ani na chvíľu nezabúdajú, že dobra vo svete nikdy nie je dost' a ktorí si denne uvedomujú, že je stále veľmi veľa ľudí, ktorí pomoc súrne potrebujú, ale podaná pomocná ruka im nie je ponúknutá včas alebo vôbec. Slovenská humanitná rada si úprimne želá, aby bola táto dobrovoľná pomoc čo najširšia, ale adresná. Aby sa do nej zapojilo čo najviac tých, ktorí pomôcť môžu a aby bolo čoraz viac tých, ktorí pomôcť naozaj chcú. A aby všetci, ktorí pomáhajú, pomáhali nezištne, úprimne, bez postranných úmyslov. Aby boli pred všetkými, ktorí cítia solidaritu so slabými, znevýhodnenými, zdravotne a sociálne postihnutými, dlhodobé ciele: spoločnými silami pomáhať odstraňovať núdzu, biedu, nespravodlivosť a nevzdelanosť.

S týmito cieľmi vstupovala Slovenská humanitná rada aj do tohto - Európskeho roka rovnosti príležitostí pre všetkých. Na zreteli ich bude mať aj Čestná komisia SHR Daru roka 2007, ktorý SHR vyhlásila 11. októbra 2007. Bude na ne pamätať aj v marci budúceho roku 2008, keď nadíde čas vyhodnotenia došlých návrhov na morálne ocenenie jednotlivcov i kolektívov za ich mimoriadne humánne skutky, aj hrdinské činy záchranu života alebo za podporu dobrovoľníctva v roku 2007.

Tešíme sa už teraz na návrhy, ktoré občania na adresu SHR pošlú. Nevieme, kto získa tituly hlavného laureáta a Cenu Dar roka 2007 ani kto dostane mimoriadne ocenenie Dar života za záchranu ľudského života alebo za darovanie ľudského orgánu. Sme však presvedčení, že Čestná komisia SHR Daru roka 2007 bude veľmi podrobne študovať všetky došlé návrhy na ocenenie, ktoré SHR zaregistruje a že rozhodne nestrane a spravodlivo. Je mimoriadne dôležité, aby sa čo najširšia verejnosť o vyhlásení Daru roka 2007 dozvedela čo najskôr a aj o tom, že svoje návrhy môžu občania SR, ktorí dovŕšili vek dospelosti, posilať už dnes až do konca januára 2008, kedy SHR prijímanie došlých návrhov na ocenenie Dar roka 2007 uzavrie.

Ivan Sýkora
Prezident Slovenskej
humanitnej rady